

dende ejer for at opfylde kravet. Ellers skal kommunen tilbagebetale beløbet.

Regeringen ønsker at fremme private aktørers deltagelse i offentlige opgaver. De gældende regler er endvidere taget op til revision efter ønske fra kommunerne med henblik på at skabe større incitament for kommunerne til at bruge ordningen med det formål at få oprettet flere parkeringspladser, f.eks. ved at give mulighed for offentligt/privat samspil om anlæg og drift af parkeringspladser, der kan etableres for parkeringsfondsmidler.

På denne baggrund foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om kommunalbestyrelsens adgang til at indgå aftale med private aktører om, at de private aktører kan disponere over parkeringsfondsbidrag til etablering af parkeringspladser og til at fastsætte regler om de private aktørers adgang til at opkræve parkeringsafgifter.

En kommune kan have erhvervet en grund for parkeringsfondsbidrag eller allerede eje en grund, der er velegnet til formålet. Det vil være rimeligt, at kommunen i et sådant tilfælde får mulighed for at disponere over parkeringsfondsbidrag ved at overdrage grunden til den private.

Kommunens aftaler med private aktører skal indgå på markedsbetingelser og således, at de ikke virker konkurrenceforvridende.

Uanset at kommunen indgår aftale med private aktører, er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunen over for bidragyderne er ansvarlig for, at parkeringsfondsmidlerne anvendes til anlæg af parkeringspladser i overensstemmelse med reglerne herom.

Ad 5. Mindre konsekvensændring af planloven

Det foreslås, at planlovens § 21, stk. 2 konsekvensændres, således at indbetalingen efter planloven sker til en parkeringsfond, som oprettes i medfør af bygge-

loven. Der vil således fortsat gælde samme regler for adgangen til at betinge en dispensation af indbetaling til en kommunal parkeringsfond, uanset om dispensationen meddeles fra byggelovens bestemmelser eller fra bestemmelserne i en byplanvedtægt eller lokalplan efter planloven.

Ad 6. Ressortomlægning i statsbyggeloven

Statsbyggeloven ændres som opfølgning på den ressortomlægning, der skete i forbindelse med regeringsskiftet i november 2001.

Der foreslås desuden ændringer i sammensætningen af det rådgivende udvalg, der er nævnt i statsbyggelovens § 7. Det foreslås, at tillige andre end repræsentanter for de særlige byggeadministrationer, som er nævnt i statsbyggelovens § 4, kan være repræsenteret i det rådgivende udvalg.

Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Nedenfor belyses de økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner af lovforslagets enkelte elementer hver for sig. Derefter følger en samlet vurdering af forslagens økonomiske konsekvenser.

Handicaptilgængelighed i bestående byggeri

Den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet for bygge Lovgivningens tilgængelighedsbestemmelser i forbindelse med ombygninger i og andre forandringer af bestående bebyggelse indebærer merudgifter for det offentlige.

De økonomiske konsekvenser afhænger af antallet af årlige byggetilladelser til ombygninger/renoveringer, enhedsprisen for tilgængelighedsforanstaltningen samt maksimalgrænsens virkning på det årlige antal sager.

I beregningerne er nedenstående tal lagt til grund for antallet af årlige byggetilladelser, jf. tabel 1.

Tabel 1. Gennemsnitligt årligt antal fuldførte ombygninger m.v. i offentligt tilgængeligt bebyggelse og erhvervsbebyggelse til administration og service i perioden 2000-2002

Antal bygninger	Private	Kommuner ¹⁾	Amter	Stat	Alle
Opført før 1979	1.819	716	96	53	2.683
1980 - 1996	388	137	18	11	555
1997 -	88	35	2	1	126
I alt	2.295	888	133	65	3.364
Heraf: offentligt tilgæn.	560	798	97	26	1.481
Heraf: 3+ etager	89	106	13	8	216

1) Inkl. samtlige dag- og døgninstitutioner, skoler mv. ejet af selvejende institutioner.